

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 9C/95/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4118209605
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Olekšák
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2020:4118209605.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudcom JUDr. Marekom Olekšákom v spore žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov so sídlom Bajkalská 19B, 826 58 Bratislava, IČO: 36 062 235, zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom Pajštúnka 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovanému v 1. rade: Y. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom: T. hájom XXX/XX, XXX XX M. a žalovanému v 2. rade: Y. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom: M. F. XXXX/X, XXX XX A. Y. o zaplatenie 1.700,67 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi sumu 1.700,67 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 1.700,67 eura od 18.11.2016 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd priznáva žalobcovi voči žalovanému v 1. rade a žalovanému v 2. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 16.08.2018 domáhal, aby súd zaviazal žalovaných na zaplatenie sumy 1.700,67 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 1.700,67 eura od 18.11.2016 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že je právnickou osobou zriadenou zákonom č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o PZP“), žalovaný v 1. rade je fyzickou osobou, ktorá bola v čase vzniku škody vlastníkom a držiteľom motorového vozidla zn. DAEWOO s EČV: A., ktorého prevádzkou bola spôsobená škoda a žalovaný v 2. rade je fyzickou osobou, ktorá bola vodičom uvedeného motorového vozidla v čase vzniku škody. Dňa 19.08.2016 spôsobil žalovaný v 2. rade v dôsledku dopravnej nehody na Hlavnej ulici v Topoľčiankach v areáli Ústredného skladu Ministerstva vnútra škodu na motorovom vozidle zn. Škoda s EČV: T., ktorého držiteľom bol v tom čase U. S.. Keďže v čase škodovej udalosti nebolo k motorovému vozidlu zn. DAEWOO uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, vznikla žalobcovi v zmysle § 3 ods. 1 Zákona o PZP povinnosť uhradiť poškodenému škodu z poistného garančného fondu. Žalobca poskytol poškodenému dňa 13.10.2016 z poistného garančného fondu sumu vo výške 1.870,74 eura, z ktorého suma 170,07 eura predstavuje delegačný poplatok, ktorý si žalobca neuplatňuje. Žalobca vyzval žalovaných na zaplatenie dlžnej sumy v lehote do 17.11.2016, ale keďže tak neurobili, uplatňuje si od nasledujúceho dňa aj úroky z omeškania v zákonnej výške.

2. Súd vo veci vydal dňa 10.10.2018 Platobný rozkaz č. k. 9C/95/2018 - 64, ktorým zaviazal žalovaných na žalovanú sumu s príslušenstvom. Keďže ho nebolo možné doručiť žalovanému v 2. rade, súd ho Uznesením č. k. 9C/95/2018 - 84 zo dňa 11.04.2019 zrušil. Oznámenie o podanej žalobe bolo zverejnené na úradnej tabuli a webstránke súdu od 29.05.2019 do 29.06.2019.

3. Následne súd Uznesením č. k. 9C/95/2018 - 95 zo dňa 16.10.2019 vyzval žalovaných na vyjadrenie sa k žalobe, uvedenie rozhodujúcich skutočností v rámci procesnej obrany, predloženie listín a označenie dôkazov preukazujúcich ich tvrdenia.

4. Dňa 04.02.2020 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovaného v 1. rade, ktorý uviedol, že popiera nárok žalobcu z dôvodu, že škodu by mal uhradiť vodič, ktorý ju spôsobil, a to žalovaný v 2. rade, ktorého nepozná. Ďalej uviedol, že motorové vozidlo zn. DAEWOO odkúpil od predchádzajúceho držiteľa R. V., bytom Y. 53X/XX, XXX XX M. dňa 11.05.2016 a po jednom týždni sa ho rozhodol predať z dôvodu, že jeho technický stav nebol podľa jeho očakávaní. Po vzájomnej dohode s p. V. U., bytom Q. č. XXX, XXX XX Q. si tento od neho vozidlo odkúpil dňa 17.05.2016 a dohodli sa, že vozidlo si žalovaný v 1. rade nebude prehlasovať na seba, ale že si ho prihlási na seba p. V. U. alebo ho ďalej predá. Vozidlo bolo v tom čase nepoistené, o čom mal žalovaný v 1. rade informovať p. U. a mal mu zdôrazniť, aby sa na ňom nejazdilo kým nebude zaplatená zákonná poisťka. Podľa žalovaného v 1. rade V. U. s najväčšou pravdepodobnosťou vozidlo odpredal žalovanému v 2. rade, ktorý spôsobil škodovú udalosť. Záverom uviedol, že v čase škodovej udalosti už nebol vlastníkom motorového vozidla, pretože po dohode s V. U. mal kúpnu cenu vyplatenú a čakal iba na prepis na nového majiteľa a má za to, že ústna dohoda o predaji motorového vozidla medzi ním a V. U. bola záväzná a nemenná. K svojmu vyjadreniu nepriložil žiadne listinné dôkazy a neoznačil ani iné dôkazy.

5. K vyjadreniu žalovaného v 1. rade sa vyjadril žalobca podaním doručeným súdu dňa 05.03.2020. K námietke nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v 1. rade uviedol, že žalovaný v 1. rade v čase škodovej udalosti bol podľa výpisu z centrálnej evidencie motorových vozidiel evidovaný ako držiteľ a vlastník motorového vozidla, ktorého prevádzkou bola spôsobená škoda. Ako oprávnený držiteľ motorového vozidla si nesplnil svoju zákonnú povinnosť uzavrieť povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlom. Poukázal na § 3 ods. 1 a ods. 3 Zákona o PZP, v zmysle ktorých podľa žalobcu vyplýva, že povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu má v prvom rade ten, kto je ako držiteľ motorového vozidla zapísaný v dokladoch vozidla, v tomto prípade žalovaný v 1. rade. Ďalej uviedol, že žalovaný v 1. rade ako prevádzkovateľ motorového vozidla zodpovedá voči poškodeným na základe objektívnej zodpovednosti podľa § 427 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“) a zároveň má za to, že na strane žalovaného v 1. rade neprišlo k naplneniu liberačného dôvodu podľa § 428 OZ. K tvrdeniu žalovaného v 1. rade o uzavretí ústnej kúpnej zmluvy uviedol, že zatiaľ v konaní žiadnym spôsobom jej existenciu nepreukázal.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa dostavil právny zástupca žalobcu a žalovaný v 1. rade. Právny zástupca žalobcu uviedol, že zotrváva na žalobe, keďže od podania žaloby nedošlo k zmene skutkového stavu a pokiaľ ide o námietku nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v 1. rade, žalobca vychádzal z centrálnej evidencie motorových vozidiel, podľa ktorej bol žalovaný v 1. rade v rozhodujúcom čase vlastníkom aj držiteľom, t.j. prevádzkovateľom motorového vozidla. Vo vzťahu k tvrdenému prevodu vlastníctva motorového vozidla uviedol, že tento prevod žalovaný v 1. rade dosiaľ nepreukázal. Žalovaný v 1. rade uviedol, že poukazuje na svoje vyjadrenie k žalobe; motorové vozidlo odpredal pánovi U. asi po troch až štyroch dňoch po tom, ako ho sám zakúpil, keďže bolo nepojazdné a pán U. ho pravdepodobne odpredal ďalej žalovanému v 2. rade. Neskôr ho vyhľadal ďalší vlastník, ktorý chcel motorové vozidlo previesť a spolu ho prepísali. O dopravnej nehode sa dozvedel od svojej matky, ktorá prevzala výzvu od žalobcu v čase, keď bol vo výkone trestu.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, vyjadreniami strán sporu a nasledovnými listinnými dôkazmi: Výpis z centrálnej evidencie motorových vozidiel (na č. l. 13-21), Záznam o nehode (na č. l. 22), Oznámenie poškodeného o uplatnení si nároku na náhradu škody (na č. l. 23-24), Zápis o poškodení vozidla (na č. l. 25-27), Faktúra č. 16184 (na č. l. 28), Faktúra č. FV160093 (na č. l. 29-31), Výpočet výšky škody (na č. l. 32-34), Oznámenie o poukázaní náhrady škody (na č. l. 35-39), Výpis z bankového účtu žalobcu (na č. l. 40), Výzva na náhradu poisťného plnenia s doručenkou (na č. l. 41-45), Pokus o zmier (na č. l. 46).

8. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že nárok žalobcu je dôvodný čo do právneho základu ako aj do výšky. Zároveň žalobcovi súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

9. Podľa § 415 OZ, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

10. Podľa § 420 ods. 1 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

11. Podľa § 427 ods. 1 OZ, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

12. Podľa § 428 OZ, svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

13. Podľa § 517 ods. 1 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.
14. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.
15. Podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.
16. Podľa § 1 ods. 1 Zákona o PZP, tento zákon upravuje povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „poistenie zodpovednosti“) a zriadenie Slovenskej kancelárie poisťovateľov (ďalej len „kancelária“).
17. Podľa § 3 ods. 1 Zákona o PZP, povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu má pri tuzemskom motorovom vozidle ten, kto je ako držiteľ motorového vozidla zapísaný v dokladoch vozidla alebo ten, kto je v dokladoch vozidla zapísaný ako osoba, na ktorú sa držba motorového vozidla previedla,6a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/381/20191001>> v ostatných prípadoch ten, kto je vlastníkom motorového vozidla alebo jeho prevádzkovateľom. Ak na motorové vozidlo je uzatvorená nájomná zmluva s právom kúpy prenajatej veci, povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu má nájomca.
18. Podľa § 3 ods. 3 Zákona o PZP, osoba, na ktorú sa vzťahuje povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu podľa odseku 1, je povinná uzavrieť poisťnú zmluvu najneskôr v deň prvého použitia motorového vozidla. Osoba, na ktorú sa vzťahuje povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu podľa odseku 2, je povinná takúto poisťnú zmluvu uzavrieť podľa § 16 pri vstupe cudzozemského motorového vozidla na územie Slovenskej republiky.
19. Podľa § 24 ods. 2 písm. b) Zákona o PZP, kancelária poskytuje z poisťného garančného fondu poisťné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti.
20. Podľa § 24 ods. 3 Zákona o PZP, poškodený má právo uplatniť nárok na náhradu škody podľa odseku 2 proti kancelárii za rovnakých podmienok, za akých by mohol uplatniť nárok na náhradu škody proti poisťovateľovi podľa tohto zákona.
21. Podľa § 24 ods. 7 Zákona o PZP, kancelária má právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa odseku 2 písm. a), b), f) a g), na náhradu toho, čo za neho plnila. Kancelária má právo proti poisťovateľovi na náhradu toho, čo plnila za poisteného podľa odseku 2 písm. c) a podľa § 24a ods. 1 písm. a). Kancelária je povinná požadovať od príslušnej kancelárie poisťovateľov náhradu toho, čo plnila poškodenému podľa odseku 2 písm. e).
22. Podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o cestnej premávke“), držiteľ vozidla je povinný osobne oznámiť orgánu Policajného zboru prevod držby vozidla na inú osobu.
23. Podľa § 116 ods. 2 Zákona o cestnej premávke, vlastník vozidla alebo držiteľ vozidla splnomocnený na tento úkon vlastníkom vozidla je povinný osobne oznámiť orgánu Policajného zboru, ktorý vozidlo eviduje, zmenu vlastníckeho práva k vozidlu.
24. Podľa § 116 ods. 3 Zákona o cestnej premávke, skutočnosti podľa odseku 1 písm. a), b), d) a odseku 2 je držiteľ vozidla a vlastník vozidla povinný oznámiť do 30 dní odo dňa, keď táto skutočnosť nastala, orgánu Policajného zboru, kde je vozidlo evidované; skutočnosti podľa odseku 1 písm. c) a e) až g) je držiteľ vozidla a vlastník vozidla povinný oznámiť do 30 dní odo dňa, keď táto skutočnosť nastala, ktorémukolvek orgánu Policajného zboru. Orgán Policajného zboru zapíše zmenu podľa odseku 1 písm. a), d) alebo odseku 2 len so súhlasom vlastníka vozidla alebo na základe rozhodnutia príslušného orgánu a zmenu podľa odseku 1 písm. b) zapíše, ak okresný úrad vyznačil túto zmenu v osvedčení o evidencii časť II a nevydal úplné osvedčenie o evidencii časť II. Orgán Policajného zboru pred vykonaním zmeny v evidencii vozidiel podľa odseku 1 písm. a) a odseku 2 preverí, či z registra prevádzkových záznamov vozidiel bol poskytnutý výpis, ak držiteľ vozidla alebo vlastník vozidla uvedie číslo tohto výpisu.
25. Podľa § 137 písm. a) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o splnení povinnosti.
26. Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.
27. Podľa § 215 ods. 1 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.
28. Podľa § 215 ods. 2 CSP, skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona.

29. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

30. Vzhľadom na vykonané dokazovanie a citované zákonné ustanovenia dospel súd k záveru, že žaloba je dôvodná. Podanou žalobou si žalobca uplatňoval proti žalovaným právo na náhradu poistného plnenia vyplateného poškodenému U.X.. Dňa 19.08.2016 spôsobil žalovaný v 2. rade v dôsledku dopravnej nehody na Hlavnej ulici v Topoľčiankach v areáli Ústredného skladu Ministerstva vnútra škodu na motorovom vozidle zn. Škoda s EČV: T., ktorého držiteľom bol v tom čase U.X.. Keďže v čase škodovej udalosti nebolo k motorovému vozidlu zn. DAEWOO uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, vznikla žalobcovi v zmysle § 3 ods. 1 Zákona o PZP povinnosť uhradiť poškodenému škodu z poistného garančného fondu.

31. Zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov upravená v § 427 až § 431 OZ je osobitným druhom občianskoprávnej zodpovednosti za škodu, ktorá spočíva na princípe objektívnej zodpovednosti. Na vznik tejto zodpovednosti sa teda nevyžaduje zavinené konanie. To však neznamená, že škoda spôsobená prevádzkou dopravného prostriedku nemôže byť zavinená. Zavinenie však nie je podmienkou vzniku tejto zodpovednosti. Ustanovenie § 427 upravuje subjekt tejto zodpovednosti bez ohľadu na to, prevádzkou akého dopravného prostriedku bola škoda spôsobená. Zodpovednosť za škodu podľa § 427 spočíva v tom, že ide o zodpovednosť za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku. Medzi osobitnou povahou prevádzky a medzi spôsobenou škodou musí byť príčinná súvislosť. Čo treba považovať za osobitnú povahu prevádzky Občiansky zákonník priamo nevyšpecifikuje. Osobitná povaha spočíva v tom, že z tejto prevádzky vyplýva pre okolitý svet zdroj zvýšeného nebezpečenstva v súvislosti s činnosťou a pohybom dopravného prostriedku. Zdroju zvýšeného nebezpečenstva nemožno čeliť ani vhodnými opatreniami technického charakteru pri udržiavaní dopravných prostriedkov v stave spôsobilom na riadne užívanie, ani riadnym spôsobom ich užívania v súlade s príslušnými pravidlami premávky. Zdroje zvýšeného nebezpečenstva spočívajú často v skutočnostiach, na ktoré ani prevádzkovateľ, ani vodič nemôžu vplyvať. Preto je odôvodnená objektívna zodpovednosť. V záujme ochrany tretích (nezúčastnených) osôb sa riziko z prevádzky prenáša výlučne len na prevádzkovateľa. U prevádzkovateľa motorového vozidla (kde škodlivé udalosti nastávajú vzhľadom na rozvoj motorizmu najčastejšie) je toto riziko znášania následkov zodpovednosti za škody spôsobené ich prevádzkou zmiernené tým, že každý prevádzkovateľ je zo zákona poistený pre prípad vzniku svojej zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (Zákon o PZP). Objektmi zodpovednosti za škodu vyvolanou osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku sú fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu. OZ nevyšpecifikuje pojem prevádzkovateľ dopravného prostriedku; je to pojem širší ako pojem vlastník, pretože okrem vlastníka zahŕňa aj inú osobu, ktorá je na základe iného než vlastníckeho práva oprávnená na trvalú prevádzku motorového vozidla. Prevádzkovateľ, ktorý požičal inému motorové vozidlo ostáva prevádzkovateľom motorového vozidla, a tým aj zodpovedným za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky.

32. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázanú zodpovednosť obidvoch žalovaných za škodu vzniknutú na motorovom vozidle poškodeného. Žalovaný v 1. rade za spôsobenú škodu zodpovedá podľa § 427 a nasl. OZ ako prevádzkovateľ (nepoisteného) motorového vozidla zn. DAEWOO, keďže bol v čase škodovej udalosti evidovaný ako vlastník a držiteľ motorového vozidla. Žalobcovi podľa § 24 ods. 7 Zákona o PZP vzniklo proti žalovanému v 1. rade právo na náhradu poistného plnenia poskytnutého poškodenému z poistného garančného fondu. Zodpovednosť žalovaného v 2. rade za vzniknutú škodu vyplýva z ust. § 420 ods. 1 OZ v nadväznosti na generálnu prevenciu zakotvenú v ust. § 415 OZ. Súd mal preukázané, že škoda na motorovom vozidle poškodeného nesporné vznikla, a to ako následok protiprávneho konania žalovaného v 2. rade ako škodcu (žalovaní túto skutočnosť ani nepopierali). Zo žalobcom predložených listín vyplýva, že žalobca v súvislosti s likvidáciou predmetnej poistnej udalosti vyplatil poškodenému náhradu poistného plnenia v celkovej výške 1.870,74 eura, z čoho čiastka 170,07 eura predstavuje delegačný poplatok, ktorý si však žalobca neuplatňoval a podanou žalobou sa od žalovaných domáhal zaplataenia rozdielu, t. j. sumy 1.700,67 eura.

33. Pokiaľ ide o procesnú obranu žalovaného v 1. rade, súd mal za to, že nie je dôvodná. Žalovaný v konaní neprodukoval žiadne dôkazy, ktoré by osvedčili jeho tvrdenie, že v čase škodovej udalosti nebol vlastníkom motorového vozidla, ktorým bola spôsobená škoda. Naopak, dôkazy predložené žalobcom (konkrétne výpis z centrálnej evidencie motorových vozidiel) svedčili o tom, že žalovaný v 1. rade bol vlastníkom aj držiteľom motorového vozidla ku dňu 19.08.2016. V zmysle § 3 ods. 1 Zákona o PZP mal žalovaný v 1. rade povinnosť uzatvoriť poistnú zmluvu, keďže bol v dokladoch zapísaný ako držiteľ motorového vozidla. Podľa § 3 ods. 3 Zákona o PZP mal žalovaný povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu najneskôr v deň prvého použitia motorového vozidla, pričom bolo preukázané, že túto povinnosť si nespĺnil. Táto povinnosť sa na držiteľa motorového vozidla zapísaného v dokladoch vozidla vzťahuje bez

ohľadu na to, či bol alebo nebol v čase škodovej udalosti vlastníkom vozidla. Za predpokladu, že by bolo tvrdenie žalovaného v 1. rade o zmene vlastníctva pravdivé, svojej zodpovednosti by sa zbavil vtedy, ak by si splnil aj ďalšiu zákonnú povinnosť a to nahlásiť zmenu držiteľa/vlastníka motorového vozidla v zmysle vyššie citovaného § 116 ods. 3 Zákona o cestnej premávke. Súd tak dospel k záveru, že sú splnené všetky predpoklady na priznanie žalovaného nároku. Súd v súvislosti s obranou žalovaného v 1. rade poukazuje aj na Rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 6Co/45/2019 zo dňa 27.05.2019 ako odvolacieho súdu (rozhodoval o odvolaní proti Rozsudku Okresného súdu Topoľčany z 24. augusta 2018, č. k. 4C/78/2017-90, ktorý v obdobnej právnej veci dospel k rovnakým záverom. Žalovaný v 1. rade navrhoval v konaní vypočúť p. V.M., ktorý mal dosvedčiť prevod vlastníctva k motorovému vozidlu na jeho osobu, avšak súd tomuto návrhu na dokazovanie nevyhovet, keďže žiadne ďalšie dôkazy a okolnosti nenasvedčovali tvrdeniu žalovaného v 1. rade o tom, že k prevodu vlastníctva došlo. Vo výpise z centrálnej evidencie motorových vozidiel je ako vlastníak a držiteľ uvedený od 17.09.2004 do 11.05.2016 pán Jozef Kosorú, následne od 11.05.2016 do 12.10.2016 žalovaný v 1. rade, následne počas dňa 12.10.2016 opäť pán R. V. a následne od 12.10.2016 pani J. Y.. Vo výpise tak nefiguruje ani p. V. U. ani žalovaný v 2. rade. Žalovaný v 1. rade tento rozpor na otázku súdu nevedel vysvetliť.

34. Žalobca žalovaných vyzval na dobrovoľné splnenie povinnosti písomnou výzvou s lehotou plnenia do 17.11.2016, o čom predložil listinné dôkazy. Keďže žalovaní na výzvu nereagovali, dostali sa v zmysle § 517 ods. 1 OZ do omeškania s plnením peňažného dlhu a podľa § 517 ods. 2 OZ patrí žalobcovi nárok na úroky z omeškania, ktoré si uplatnil a súd mu ich priznal v zákonnej výške v zmysle § 3 Vyhlášky č. 87/1995 Z. z., keďže základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu (ku dňu 18.11.2016) bola vo výške 0%.

35. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

37. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

38. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

39. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

40. Pokiaľ ide o náhradu trov konania, súd vychádzal zo zásady úspešnosti v konaní. Keďže žalobca bol úspešný v celom rozsahu uplatňovaného nároku, súd mu priznal voči žalovanému v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne vyšší súdny úradník po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1 a 2 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP). Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že (§ 365 ods. 1 CSP):

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo

h) ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.